เรื่องเสร็จที่ ๒๘/๒๕๖๙[๑]

บันทึกการตอบข้อหารือกรมอนามัย
เรื่อง การกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ
และการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น

จังหวัด พ. มีหนังสือถึงอธิบดีกรมอนามัย เพื่อขอหารือการออกคำสั่งและการอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม รายละเอียดดังนี้

ด้วยจังหวัด พ. ได้รับรายงานการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น เทศบาลเมือง ว. ราย นาย ป. ผู้รับอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ประเภทกิจการที่เกี่ยวกับการเกษตร (๔) การสีข้าวด้วยเครื่องจักร (โรงสี) เล่มที่ ๑ เลขที่ ๒๗ ปี ๒๕๖๙ โดยเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๑๑ ที่กำหนดให้นาย ป. (ผู้รับใบอนุญาต) ส่งผลการวัดค่าฝุ่นละออง และผลการวัดค่าระดับเสียงของเครื่องจักรในโรงสีข้าว ๑ ครั้งต่อปี ก่อนใบอนุญาตประกอบกิจการหมดอายุ ๖๐ วัน นาย ป. (ผู้รับใบอนุญาต) จึงได้อุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น โดยมีความประสงค์ให้เพิกถอนเงื่อนไข ข้อ ๑๑ หากแต่เจ้าพนักงานท้องถิ่นพิจารณาแล้วเห็นว่า คำอุทธรณ์ฟังไม่ขึ้น เพื่อให้การพิจารณาอุทธรณ์เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และเป็นธรรมกับทุกฝ่าย จังหวัด พ. จึงขอหารือประเด็นปัญหาการตีความการใช้อำนาจตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ในประเด็นดังนี้

ข้อหารือที่ ๑ : การออกคำสั่งกำหนดเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ราย นาย ป. เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

ข้อหารือที่ ๒ : การอุทธรณ์คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ราย นาย ป. เข้าข่ายการพิจารณาอุทธรณ์ตามมาตรา ๖๖ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

ข้อหารือที่ ๓ : กรณีการไม่ยอมรับเงื่อนไขแนบท้ายใบอนุญาต ข้อ ๑๑ รายนาย ป. เข้าข่ายการปฏิเสธ หรือไม่ปฏิบัติตามคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น ตามมาตรา ๕๙ แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือไม่ อย่างไร

ข้อหารือที่ ๔ : กรณีดังกล่าวข้างต้น การพิจารณาอุทธรณ์ต้องถือปฏิบัติตามแนวทางพิจารณาอุทธรณ์ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม หรือจักต้องปฏิบัติตามแนวทางการพิจารณาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรมอนามัย ได้พิจารณาข้อหารือและวิเคราะห์ข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง แล้ว มีความเห็นดังนี้

ความเห็นข้อหารือที่ ๑ : พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๓๓ วรรคสอง กำหนดว่า “ในการออกใบอนุญาตตามวรรคหนึ่ง เจ้าพนักงานท้องถิ่นอาจกำหนดเงื่อนไขโดยเฉพาะให้ผู้รับใบอนุญาตปฏิบัติเพื่อป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนเพิ่มเติม จากที่กำหนดไว้โดยทั่วไปในข้อบัญญัติท้องถิ่นตามมาตรา ๓๒ (๒) ก็ได้” บทบัญญัตินี้ มีเจตนารมณ์เพื่อควบคุมดูแลการประกอบกิจการให้ถูกสุขลักษณะและให้มีมาตการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพของสาธารณชนได้อย่างครอบคลุมลักษณะปัญหาของกิจการนั้น ๆ ที่อาจก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพของประชาชนทั่วไป จึงกำหนดให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจกำหนดเงื่อนไขการปฏิบัติของผู้ประกอบกิจการเพิ่มเติมเป็นการเฉพาะราย ซึ่งต้องเป็นเงื่อนไขที่ยังมิได้กำหนดไว้ในข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามมาตรา ๓๒ (๒) และหากเจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาตแล้ว จะมีผลให้ผู้ประกอบกิจการต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขนั้น หากไม่ปฏิบัติตามก็จะมีความผิดตามกฎหมาย โดยต้องระวางโทษปรับ

---

[๑] ส่งพร้อมหนังสือ ที่ สธ ๐๙๔๕.๐๔/ ลงวันที่ กันยายน ๒๕๖๙ ซึ่งกรมอนามัยมีถึงผู้ว่าราชการจังหวัด พ.

ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท ตามมาตรา ๗๖[๒] แห่งพระราชบัญญัตินี้ ทั้งนี้ พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มิได้มีบทบัญญัติกำหนดแนวทางการกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตตามความในมาตรา ๓๓ วรรคสอง ไว้เป็นการเฉพาะ จึงเป็นดุลยพินิจของเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการพิจารณากำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตดังกล่าว โดยต้องคำนึงถึงหลักความได้สัดส่วน หลักความเหมาะสม และหลักความจำเป็น ซึ่งต้องอาศัยองค์ความรู้ทางด้านวิชาการที่เกี่ยวข้องเพื่อพิจารณาลักษณะของการดำเนินกิจการหรือการกระทำที่อาจมีความเสี่ยงก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพ หรืออาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อสภาวะความเป็นอยู่ที่เหมาะสมกับการดำรงชีพของประชาชน พิจารณากำหนดมาตการป้องกันอันตรายต่อสุขภาพและการป้องกันปัญหาเหตุรำคาญ อีกทั้งยังต้องคำนึงถึงความเป็นไปได้ในทางปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนด รวมถึงต้องคำนึงความสอดคล้องกับบริบทของพื้นที่และสภาวะทางสังคม ประโยชน์ของผู้ประกอบกิจการ ไม่สร้างภาระเกินสมควรแก่ผู้ประกอบกิจการ นอกจากนี้ ต้องพิจารณากำหนดเงื่อนไขโดยไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย

สำหรับประเด็นที่หารือมานี้ เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ข้อ ๑๑ ให้นาย ป. (ผู้รับใบอนุญาต) ส่งผลการวัดค่าฝุ่นละออง และผลการวัดค่าระดับเสียงของเครื่องจักรในโรงสีข้าว ๑ ครั้งต่อปี ก่อนใบอนุญาตประกอบกิจการหมดอายุ ๖๐ วัน เป็นไปโดยชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น ในประเด็นนี้เห็นว่า **ใบอนุญาตถือเป็นคำสั่งทางปกครอง**ตามคำนิยามมาตรา ๕ (๑)[๓] แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม ซึ่ง**องค์กรหลักที่มีอำนาจในการวินิจฉัยว่าคำสั่งทางปกครองชอบด้วยกฎหมายหรือไม่ นั้น คือ ศาลปกครอง**ตามความในมาตรา ๙[๔] แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม **ทั้งนี้ กรมอนามัยมิได้มีอำนาจในการวินิจฉัยคำสั่งทางปกครอง**แต่อย่างใด

ความเห็นข้อหารือที่ ๒ - ๔ : คำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตที่อาศัยอำนาจตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม **ผู้รับคำสั่งดังกล่าว ไม่มีสิทธิอุทธรณ์ต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์** ตามความมาตรา ๖๖[๕] แห่งพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

[๒] **มาตรา ๗๖** ผู้รับใบอนุญาตผู้ใดไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นกำหนดไว้ใน ใบอนุญาตตามมาตรา ๓๓ วรรคสอง หรือมาตรา ๔๑ วรรคสาม มีความผิดทางพินัยต้องชำระค่าปรับเป็นพินัย ไม่เกินหนึ่งหมื่นบาท

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

[๓] **มาตรา ๕ วรรคสาม** “คำสั่งทางปกครอง” หมายความว่า

(๑) การใช้อำนาจตามกฎหมายของเจ้าหน้าที่ที่มีผลเป็นการสร้างนิติสัมพันธ์ขึ้นระหว่างบุคคลในอันที่จะก่อ เปลี่ยนแปลง โอน สงวน ระงับ หรือมีผลกระทบตอสถานภาพของสิทธิหรือหนาที่ของบุคคล ไม่ว่าจะเป็นการถาวรหรือชั่วคราว เช่น การสั่งการ การอนุญาต การอนุมัติ การวินิจฉัยอุทธรณ์ การรับรอง และการรับจดทะเบียน แต่ไม่หมายความรวมถึงการออกกฎ

พระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

[๔] **มาตรา ๙** ศาลปกครองมีอำนาจพิจารณาพิพากษาหรือมีคำสั่งคดีพิพาทหรือมีคำสั่งในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) คดีพิพาทเกี่ยวกับการที่หน่วยงานทางปกครองหรือเจ้าหน้าที่ของรัฐกระทำการโดยไม่ชอบด้วยกฎหมายไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่งหรือการกระทำอื่นใดเนื่องจากกระทำโดยไม่มีอำนาจ หรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอน หรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริตหรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดกับประชาชนเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

[๕] **มาตรา ๖๖** ในกรณีที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีคำสั่งตามมาตรา ๒๑ มาตรา ๒๒ มาตรา ๒๗ วรรคหนึ่ง มาตรา ๒๘ วรรคหนึ่ง หรือวรรคสาม มาตรา ๔๕ มาตรา ๔๘ วรรคห้า มาตรา ๕๒ หรือมาตรา ๖๕ วรรคสอง หรือมีคำสั่งในเรื่องการไม่ออกใบอนุญาต หรือไม่อนุญาตให้ต่ออายุใบอนุญาต หรือเพิกถอน ใบอนุญาตตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ หรือในกรณีที่เจ้าพนักงานสาธารณสุขมีคำสั่งตามมาตรา ๔๖ วรรค สอง ถ้าผู้รับคำสั่งไม่พอใจคำสั่งดังกล่าว ผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์เป็นหนังสือต่อคณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ ภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบคำสั่ง

แต่สามารถอุทธรณ์ต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่นผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว ตามความในมาตรา ๔๔[๖] แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม โดยการพิจารณาอุทธรณ์จะต้องปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และขั้นตอนการอุทธรณ์ตาม พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

กรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามเงื่อนไขที่ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงานท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน ตามความในมาตรา ๕๙[๗] แห่งพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

<u>ข้อแนะนำเพิ่มเติม</u>

การที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นจะกำหนดเงื่อนไขท้ายใบอนุญาตนั้น เห็นควรให้พิจารณากำหนดให้สอดคล้องกับกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้องด้วย โดยเฉพาะการกำหนดเงื่อนไขการต่ออายุใบอนุญาต เนื่องด้วย พระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทน การยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔ ซึ่งมาตรา ๓[๘] แห่งพระราชกฤษฎีกานี้ กำหนดให้พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม เป็นหนึ่งในกฎหมายที่พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้กำหนดให้ใช้วิธีการชำระค่าธรรมเนียมแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต โดยผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้ ประกอบกับมาตรา ๔[๙] แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ ที่กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาต (ผู้ประกอบกิจการ) สามารถขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต โดยสามารถชำระค่าธรรมเนียม ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต (ราชการส่วนท้องถิ่น) หรือผ่านช่องทางใดช่องทางหนึ่งที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน และมาตรา ๕[๑๐] แห่งพระราชกฤษฎีกาฉบับนี้

พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

[๖] **มาตรา ๔๔** ภายใต้บังคับมาตรา ๔๘ ในกรณีที่คำสั่งทางปกครองใดไม่ได้ออกโดย รัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครองไว้เป็นการเฉพาะ ให้คู่กรณี อุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ทำคำสั่งทางปกครองภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งดังกล่าว

พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

[๗] **มาตรา ๕๙** ในกรณีที่ปรากฏว่าผู้รับใบอนุญาตสำหรับกิจการใดไม่ปฏิบัติหรือปฏิบัติไม่ถูกต้อง ตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้ กฎกระทรวงหรือข้อบัญญัติท้องถิ่นที่ออกตามพระราชบัญญัตินี้ หรือเงื่อนไขที่ ระบุไว้ในใบอนุญาตในเรื่องที่กำหนดไว้เกี่ยวกับการประกอบกิจการตามที่ได้รับใบอนุญาตนั้น เจ้าพนักงาน ท้องถิ่นมีอำนาจสั่งพักใช้ใบอนุญาตได้ภายในเวลาที่เห็นสมควร แต่ต้องไม่เกินสิบห้าวัน

พระราชกฤษฎีกาการกำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต พ.ศ. ๒๕๖๔

[๘] **มาตรา ๓** การต่ออายุใบอนุญาตตามรายชื่อพระราชบัญญัติและประเภทของใบอนุญาต ที่กำหนดในบัญชีท้ายพระราชกฤษฎีกานี้ ผู้รับใบอนุญาตอาจชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตได้

[๙] **มาตรา ๔** ผู้รับใบอนุญาตซึ่งประสงค์จะชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาต แทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต ให้ชำระค่าธรรมเนียมตามอัตราที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการนั้น ณ สถานที่ทำการของผู้อนุญาต หรือ ผ่านช่องทางหนึ่งช่องทางใดดังต่อไปนี้

(๑) จุดบริการรับชำระค่าธรรมเนียม

(๒) ธนาคาร

(๓) ศูนย์บริการร่วมหรือศูนย์รับคำขออนุญาต

(๔) ช่องทางอิเล็กทรอนิกส์

(๕) ช่องทางอื่นใดที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชน

[๑๐] **มาตรา ๕** ให้ผู้รับใบอนุญาตดำเนินการชำระค่าธรรมเนียมตามมาตรา ๔ ก่อนวันที่ใบอนุญาตจะสิ้นอายุลง ทั้งนี้ ในกรณีที่กฎหมายเฉพาะเรื่องกำหนดเงื่อนเวลาการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตไว้เป็นประการใด ให้ปฏิบัติตามกฎหมายนั้นด้วย และเมื่อชำระค่าธรรมเนียมแล้ว ให้ออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าผู้รับใบอนุญาตได้รับการต่ออายุ ใบอนุญาตตามกฎหมายนั้น ๆ แล้ว

ในกรณีที่ไม่สามารถออกหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตได้ตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ซึ่งได้รับมอบหมายให้รับชำระค่าธรรมเนียมออกหลักฐานการรับเงินให้แก่ผู้รับใบอนุญาต และให้ถือว่าหลักฐานการรับเงินดังกล่าวเป็นหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจนกว่าผู้รับใบอนุญาตจะได้รับหลักฐานการต่ออายุใบอนุญาตจากผู้อนุญาต

กำหนดให้ผู้รับใบอนุญาตสามารถขอชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแทนการยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาต โดยเมื่อผู้ประกอบกิจการชำระค่าธรรมเนียมการต่ออายุใบอนุญาตแล้ว ให้ถือว่าผู้ประกอบกิจการได้รับอนุญาตแล้ว

กรมอนามัย
กองกฎหมาย
กันยายน ๒๕๖๙

หมายเหตุ : - ความเห็นในประเด็นข้อหารือดังกล่าวข้างต้น เป็นเพียงความเห็นที่ยึดตามหลักการและเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุขเพื่อเป็นแนวทางปฏิบัติสำหรับราชการส่วนท้องถิ่นเท่านั้น ไม่สามารถใช้อ้างอิงเป็นหลักฐาน เพื่อดำเนินการคดีต่อศาลได้

- ท่านสามารถศึกษาแนวทางการตอบข้อหารือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายว่าด้วยการสาธารณสุข ได้ที่เว็บไซต์กองกฎหมาย กรมอนามัย หรือสแกนได้ที่คิวอาร์โค้ดนี้